

tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om sikkerhedskrav til legetøj samt EF-direktivet om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om produkter, der på grund af deres ydre fremtræden kan forveksles med andre produkter og herigennem være til fare for forbrugernes sundhed eller sikkerhed. Direktiverne blev vedtaget i ministerrådet hhv. den 3. maj 1988 og den 10. juni 1987. Direktiverne er optaget som bilag til lovforslagets bemærkninger.

Lovforslaget indeholder ikke i sig selv forskrifter om, hvilke sikkerhedskrav, der skal gælde for legetøj. Forslaget er derimod en bemyndigelseslov, der skaber hjemmel for industriministeren til at fastsætte nærmere regler herom, jf. § 12a.

Direktivet om legetøjs sikkerhed er det første rådsdirektiv, der er baseret på den nye metode med generel henvisning til standarder. Metoden indebærer, at de væsentligste sikkerheds- og sundhedskrav fastsættes i direktivet. Herefter udarbejder de europæiske standardiseringsorganer fælles standarder, som indeholder tekniske specifikationer, hvormed de fastsatte sikkerheds- og sundhedskrav kan opfyldes. Standarderne er ikke bindende, idet direktivet åbner mulighed for, at legetøj, der ikke opfylder standarderne, kan markedsføres, såfremt det ved en typegodkendelse er konstateret, at legetøjet er tilstrækkelig sikkert. Der er på nuværende tidspunkt udfærdiget standarder vedrørende legetøjs fysiske, mekaniske og elektriske egenskaber samt vedrørende legetøjs antændelighed. En standard vedrørende eksperimentelle sæt til kemiske forsøg og lignende aktiviteter forventes at foreligge pr. 1. januar 1990, mens en standard vedrørende andet kemisk legetøj end kemisæt forventes at foreligge pr. 1. januar 1991.

Hovedindholdet i direktivet om legetøjs sikkerhed er, at det af direktivet omfattede legetøj ved markedsføring skal opfylde de væsentlige sikkerheds- og sundhedskrav. Dette sikres ved at stille krav om, at legetøjet enten skal være produceret i overensstemmelse med de harmoniserede standarder eller være i overensstemmelse med en type, der er godkendt af et dertil særligt nedsat typegodkendelsesorgan. Legetøjet skal være forsynet med EF-mærke, hvorved den, som er ansvarlig for markedsføringen, indestår for, at legetøjet er produceret i overensstemmelse med ovenstående.

Direktivet om legetøj indeholder imidlertid en snæver definition på legetøj, idet en række produkter, som er beregnet til legeformål, er undtaget fra direktivets bestemmelser, jf. artikel 1, stk. 2, jf. bilag I. Da det kan tænkes, at der kan opstå behov for at fastsætte sikkerhedsforskrifter for en del af de produkter, som ikke er omfattet af direktivet, indeholder lovforslaget hjemmel til, at industriministeren kan udstede

sikkerhedsforskrifter for alle produkter, som er beregnet til legeformål. Det er dog på nuværende tidspunkt alene tanken at udnytte hjemlen til implementering af de nævnte direktiver.

Hovedindholdet i direktivet om farlige levnedsmiddellefterligninger er at forbyde markedsføring af produkter, der på grund af deres ydre fremtræden kan forveksles med levnedsmidler og derved være til fare for forbrugernes – navnlig børns – sikkerhed eller sundhed.

Industriministeriet forelagde i foråret 1989 samt i december 1989 legetøjsbranchen m.fl. udkast til gennemførelsesbestemmelser.

Gældende ret

I medfør af den gældende markedsføringslovs §§ 1-3 og 15 har Forbrugerombudsmanden mulighed for at gribe ind over for farlige produkter. Efter §§ 2 og 3 i markedsføringsloven kan der således stilles krav til markedsføringen af farlige produkter, herunder krav om, at der gives forsvarlig vejledning om farligheden ved produktet. Endvidere er der mulighed for i medfør af generalklausulen i § 1 om god markedsføringsskik at tage produktsikkerhedsspørgsmål op, og der kan med hjemmel i markedsføringslovens § 16 anlægges forbudssag ved domstolene.

Herudover indeholder en række speciallove bestemmelser til regulering af sikkerhedsaspekter ved særlige produkter, bl.a. inden for miljølovgivningen.

Der er således ikke efter gældende ret detaljerede forskrifter vedrørende sikkerhedskrav til legetøj, ligesom det ikke ved en systematisk opsøgende kontrol sikres, at farligt legetøj ikke markedsføres. Endvidere er der ikke efter den gældende markedsføringslov hjemmel til generelt at nedlægge forbud imod markedsføring af farlige produkter, ligesom der ej heller er hjemmel til at kræve, at farlige produkter, der allerede er bragt ud i omsætningen eller solgt til forbrugere, tilbagekaldes.

Direktiverne

Direktivet om legetøj gælder for legetøj til børn under 14 år. Visse former for legetøj, herunder dampmaskiner, luftbøsser og sportsudstyr er undtaget fra direktivet. (Direktivets bilag I).

Direktivet præciserer, at der ved bedømmelsen af, om legetøj er tilstrækkeligt sikkert, skal tages hensyn ikke kun til den fare, som en forskriftsmæssig anvendelse af legetøjet indebærer. Der skal endvidere tages hensyn til den måde, som børn normalt anvender det pågældende legetøj på.

Direktivet indeholder i bilag II en række sikkerhedskrav. Det drejer sig dels om generelt udformede sikkerhedsforskrifter, herunder krav om, at der ved